

kommer til at vedrøre dele af 2 regnskabsår, idet januar kvartal udgør sidste kvartal af det regnskabsår, i hvilket procenten fastsættes, og april, juli og oktober kvartaler udgør de 3 første kvartaler i det følgende regnskabsår. Dette vil kunne nødvendiggøre visse ændringer af reglerne for den kommunale budgetlægning, jfr. herved det i de indledende bemærkninger om kommunernes budgetlægning og likviditet under en kildeskatteordning anførte.

Det er i øvrigt tanken, jfr. § 64 i forslaget til lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v., at den enkelte kommune skal være berettiget til at forlange, at statskassen til foreløbig dækning af den kommunale indkomstskat skal udbetale kommunen et månedligt beløb svarende til en tolvtedel af det årlige beløb, der efter det til enhver tid for kommunen gældende overslag er beregnet at skulle udgøre dens indtægt ved indkomstskat. Viser slutskatten sig at udgøre et større eller mindre samlet beløb end summen af de foreløbigt udbetalte månedlige beløb, afregnes differencen mellem statskassen og vedkommende kommune den 1. november i det følgende kalenderår.

Med hensyn til bestemmelsen i paragraffens stk. 2 henvises til bemærkningerne til § 5.

Som anført i de indledende bemærkninger udskrives kommuneskatten i hovedstadsområdet efter en progressiv rateskala. Det foreslås, at kommunerne i hovedstadsområdet fortsat skal opkræve en progressiv kommuneskat i form af en tillægsskat af de indtægtsdele, der ligger over et vist højere beløb, efter tilsvarende regler som gælder for tillægsskatten til staten, men efter særlige skalaer, der senere fastsættes ved lov.

Til § 7.

Dødsboer, der her i landet er undergivet offentlig skiftebehandling, har hidtil kun svaret skat til kommunen af visse nærmere angivne indtægter (indtægter af erhvervsvirksomhed, fast ejendom m. v.), medens disse dødsboer også efter den hidtil gældende ordning har været skattepligtige til staten af alle deres indtægter, for så vidt bobehandlingen har været en vis tid. Efter forslaget til loven om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. bliver dødsboer under offentligt skifte skattepligtige straks fra dødsfaldet, idet man har fundet det urimeligt, at der i en vis periode ikke skal betales skat af de pågældende formueværdier og deres afkastning. I overensstemmelse med det almindelige princip i nærværende lovforslag, hvorefter skattepligten til stat og kommune fastsættes efter ensartede regler, foreslås det frem-

tidig at gøre dødsboer indkomstsskattepligtige til kommunen efter bestemmelser svarende til statskattelovforslagets. Medens skatten under den nuværende ordning som „uegentlig erhvervsskat“ tilfalder erhvervs kommunen, foreslås det, at den kommunale indkomstskat af det fuldt skattepligtige dødsbo for det kalenderår, i hvilket dødsfaldet indtræffer, skal svares til den kommune, der på dødsfaldets tidspunkt var afdødes skattekommune, men således at der, såfremt der var grundlag for at fordele den afdøde påhvilende kommunale indkomstskat mellem flere kommuner, foretages en tilsvarende fordeling af boets kommunale indkomstskat. For det eller de følgende kalenderår foreslås det, at dødsboets skat skal svares til den kommune, der ved dødsfaldet var berettiget til afdødes skat, og at denne kommune skal være eneberettiget til skatten.

Til § 8.

Bestemmelserne svarer til de regler om beskatning af staten og dens institutioner, der nu indeholdes i kommuneskattelovens afsnit IV.

Til § 9.

Også personer, der ikke opfylder betingelserne for fuld skattepligt, samt udenlandske dødsboer har man ment at burde foreslå undergivet en begrænset skattepligt i samme omfang, en sådan skattepligt består til staten.

Efter de gældende regler svarer som tidligere anført udlændinge „uegentlig erhvervsskat“ til den eller de kommuner, hvori de driver erhvervs virksomhed eller ejer fast ejendom.

Efter forslaget til lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. omfatter den begrænsede skattepligt foruden indtægt ved erhvervs virksomhed også vederlag for personligt arbejde, pensioner, understøttelser m. v., jfr. nævnte lovforslags § 2 sammenholdt med § 42. For så vidt angår indtægter af erhvervs virksomhed og af fast ejendom foreslås det, at den kommunale skat skal tilfalde den kommune, i hvilken det faste driftssted resp. den faste ejendom er beliggende. Dette svarer stort set til den nugældende ordning. Skatten af de øvrige indtægtsformer foreslås med visse undtagelser tillagt den kommune, i hvilken den indeholdelsespligtiges virksomhed er beliggende.

Da det må forudses, at der i visse tilfælde vil kunne opstå usikkerhed med hensyn til spørgsmålet om, hvilken kommune der er berettiget til skatten, foreslås der ved bestemmelsen i paragraffens stk. 4 tillagt indenrigsministeren beføjelse til at afgøre sådanne tvivlsspørgsmål.